

Alati säravsilmline ja aktiivne Natali Joonas

Õpin 32. Keskkoolis, mille Natali Joonas 2012. aastal lõpetas. Nagu teada, ei ela Natali enam Tallinnas, vaid on suundunud nii elama kui ka töötama „ürgses rütmis” tegutsevasse Viljandisse.

Natali kohalolekut on 32. Keskkoolis kohe märgata. Natalile omaselt on ta alati õigeaegselt kohal ning juba ma märkan, kuidas ta mind laia naeratusega tervitab, kuigi meid lahutavad veel mitmed meetrid. Suundume õpilasesinduse ruumi, et rääkida Nataliga tema jaoks hubases keskkonnas.

Jättis endast maha väga suure ja positiivse jälje

Natali 32. Keskkooli tutipäeval. Erakogu

Kuna säravsilmline vilistlane armastas juba enne gümnaasiumit tegeleda näitlemisega, oli 32. Keskkooli teatriklass just temale loodud. Natali õde oli see inimene, kes meelitas oma heade kogemuste ja tagasiside põhjal ka Natali siia gümnaasiumisse õppima. „Tänu õele nägin, milline on 32. Keskkooli meeleolu ja õhkkond! Ma mõistsin, et siin on tore ja soe ning kõiki võetakse avatult vastu. Ja siis tunduski, et mul on turvaline tulla siia õppima ning seda mul ka oli!” meenutab Natali.

Tema ajal oli Tallinna 32. Keskkooli õpilasesindus üks Eesti tugevaim. 10. klassis oli ta asepresident ning tema parim sõbranna president. Kogu õppetööväline aeg kulus tüdrukutel õpilasesinduse ja Eesti Õpilasesinduste Liiduga tegelemisele.

„Juba esimese aasta poole peal olime suutnud saavutada kõigis õpilasesinduse liikmetes töömentaliteedi. Kõik teadsid, et kui tahad õpilasesinduses olla, siis tuleb ikkagi tegutseda, mitte et lihtsalt käid siin, et saada tunnist ära,” kinnitab vilistlane.

Uurin Natalilt, milliste projektidega õpilasesindus tegeles ja mida täpsemalt ta siin aastaid tagasi korraldas. „Mina tõin 32. Keskkooli oma vanast koolist noorteparlamendi, mis toimib siiani – ju siis oli see edukas! Mäletan muffinimüüke, tervisenädalaid ja mingisugust riikidepäeva, kus kõik õpilasesinduse liikmed valisid ühe riigi, mida tutvustati erinevatele klassidele nii kahekaupa kui ka ühekaupa,“ vuristas vilistlane ruttu ette.

Natali (esimeses reas paremalt teine) koos oma klassiga esinemas Laululahingu kevadkontserdil „Mingem üles mägedelle.”

Erakogu

Kultuuril suur roll tema elus

Natali kui endine Eesti Õpilasesinduste Liidu kultuurivaldkonnajuht vastutas selle eest, et kõik õpilasliidu sündmused toimuksid ning et neil oleks korraldusmeeskond. Ta tegeles mingil määral ka turunduse ja kommunikatsiooniga ehk koostas pressiteateid ja suhtles meediaga. Lisaks levitas ta infot Facebooki, kodulehe ja infokirjade kaudu.

Natali Joonase elus on kultuuril väga oluline roll. Ta õpib hetkel Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemias huvijuhiks-loovtegevuse õpetajaks. „Juba kultuuriakadeemia nimi ütleb, et kultuuri on palju! Õppides huvijuhiks ning töötades noortega, tuleb ka tähele panna, mis kultuuris toimub – kultuur on paratamatult elu osa,“ lausub vilistlane.

Natali (paremalt teine) koos oma Viljandi kursusekaaslastega.

Erakogu

Maleva korraldamine annab mõista kui oluline on kuuluda gruppi

Natali on juba mitu aastat olnud maleva rühmajuht. Ta alustas 2012. aastal rühmajuhtina kohe, kui oli lõpetanud gümnaasiumi. Natali Joonas on tegelenud nii linnarühmadega (Rimi- ja loomaaiarühm, kus olid noored 13–18-aastased), kui olnud ka rühmajuht Tartu lähedal Marjamaal (Marjarühm, kus olid noored alates 15. eluaastast) ja Tõrva lähedal (Peedu ehk Marjarühm, kus olid noored alates 15. eluaastast).

Vilistlase meelest on terve malev väga värvikas. Viimasel aastal, kui töölaager toimus Tõrvas, mindi üheskoos lastega poodi. Kolm noormeest sattusid juhuslikult Tõrvas mitmesse kaltsukasse, kust leidsid endale loomakostüümid. Samal ajal ootas Natali bussipeatuses rühmaliikmeid, et kõik koos ühiselt tagasi sõita. „Ja siis tulevad meie kolm noormeest – kõigil loomakostüümid seljas. Üks oli

Natali (esimeses reas vasakult teine) koos oma 2015. aasta suve õpilasmaleva rühm Peeduga.

Erakogu

ahv, teisest ei saanudki aru, kas puudel või lammas ning kolmas oli ka vist ahv. Tulid ja kõndisid kolmekesi mööda väikelinna ringi,” naerab Natali. Rühmajuhi meelest oli see hästi naljakas, sest Tõrva on pigem vaikne koht.

Malev on Natalile kõige rohkem õpetanud grupitunnetust ja gruppikuuluvust. Väga oluline on nii talle kui ka noortele kuuluda mingisse grupp. Iga grupp on Natali jaoks väga erinev, mis õpetabki, kuidas erinevate gruppidega toimida. „Ükskord võib olla nii, et nädal aega teed noortega erinevaid tegevusi ja mängu ning proovid mitmete meetodite abil saada grupp toimima, aga teinekord jällegi pärast esimest päeva on kõik noored juba ninapidi koos ning justkui ei peagi midagi tegema, sest kõik lihtsalt loksub paika,” võrdleb Natali.

Natalil oli hästi tore lapsepõlv

Väikese tüdrukuna soovis Natali saada lastaaiakasvatajaks, sest talle väga meeldis lasteaias käia ning ta mõtles, et hea oleks terve elu lasteaias veeta. „Ja siis tuli kindlasti mingi tüüpiline aeg, kus ma tahtsin saada nii lauljaks, näitlejaks kui ka laulvaks näitlejaks, kes on kuulus ja tähtis, aga siis ma juba otsustasin, et tahan saada huvijuhiks,” mõtleb Natali elus tagasi.

Tema lapsepõlv oli hästi tore, sest ta sai oma kolme õega mängida erinevaid mänge. Ükskord kui vanemaid ei olnud kodus, siis neli õde mängisid miniveepüstolitega. „Me ei tohtinud nendega toas mängida, aga kuna vanemaid ei olnud kodus ja minu vanemad õed pidid mind justkui valvama ning nemad lubasid, siis me lihtsalt jooksime kõik mööda korterit ringi ning pritsisime üksteist veega,“ naerab vilistlane. Natali meenutuste järgi ei jäänud nad vahele ka, nii et see oli sedavõrd erilisem, sest neil oli lõbus ning ei saanud vanematelt ka pahandada.

Viljandis on kõik nii üheskoos

Natali on kolm suve töötanud rühmajuhina. Ta on teinud ka juhutöid teenindajana, et teenida taskuraha. Alates 2015. aasta sügisest töötab ta väikeses Viiratsi kuueklassilises koolis huvijuhina, kus annab ka draamaõpetuse tunde.

Sel aastal on Viiratsi koolis tulemas veel stiilinädal, Eesti Vabariigi aastapäeva aktus, kevadpidu, millega tähistatakse ka kooli sünnipäeva, ning ka lõpuaktused.

Vilistlase sõnul on Viljandi väga teistsugune kui Tallinn, sest see on nii väike ja niivõrd rahulik ning sellega harjub kiiresti ära. Kõik on käe-jala ulatuses, mis tähendab, et kuskile ei pea üle viie minuti kõndima. „Hästi kodune on seal olla. Isegi pärast esimest aastat oli mul kodune tunne, sest kõik on nii üheskoos – kodune on jah,“ lausub Natali aeglaselt ja naeratades.

Armeenia muutis Natalid pehmemaks, aga ka tugevamaks

Natali erinevate vaadetega nii Gruusias kui ka Armeenias poseerimas.

Erakogu

Natali töötas üheksa kuud Armeenias ühes organisatsioonis, mis kogub ja annetab raha lastele, kes vajavad leukeemia ravimiseks abi. Kuna Armeenias ei ole alati võimalik riigilt saada kogu ravi jaoks raha, siis just selle organisatsiooni ülesandeks on abivajajaid aidata. Igapäevaselt töötas Natali haiglas lastetoas, kus ta mängis ja meisterdas nii organisatsiooni laste, kui ka teiste lastega, kes seal olid. Ta õpetas keemiaravi osakonna õdedele ja arstidele ka inglise keelt.

Tänu kogemusele Armeenias on Natali nüüdseks palju teadlikum sellest, mis toimub mujal maailmas ja on tolerantsem. Tema tutvusringkond on kasvanud ja seda üle terve maailma ning nende inimeste silmade läbi näeb ta nüüd maailma ka igapäevaselt. Haiglas töötamine haigete lastega puudutas Natalit väga. „Ühelt poolt muutis see mind pehmemaks – reageerin kõiksugustele uudistele, mis on seotud lastega, sest suudan palju rohkem samastuda ning meenutada juhtumeid Armeenias, aga samas ka palju tugevamaks, sest raskete juhtumite puhul peab paratamatult tugev olema,“ on Natali siiras.

Natali (paremalt kolmas) koos Armeenia haigla arstide ja õdedega.

Erakogu

Püüab elada päev korraga

Natalil läheb enda meelest hästi. Ta on alati olnud aktiivne ning on nüüdseks saavutanud tasakaalu. Tema arvates võib alguses olla raske leida tasakaalu enda ja oma tegemiste vahel, aga praegu tunneb särast pakatav Natali, et kõik on tasakaalus!

Teda inspireerivad erinevad inimesed ja eeskujud tema ümber. Natalit motiveerib tegutsema õnn, rahu ja tasakaal. „Vikerkaare lõpus asuv kullapada on minu jaoks tasakaal ja õnn! See hetk, kui ma õpin, teen oma tööd või olen sõpradega, siis ma tean, et see toob mulle õnne, rahu ja tasakaalu,” muutub vilistlane mõtlikuks. „Sellised lihtsad eesmärgid. Praegu püüan elada päev korraga, et vaadata, kuhu elu mind viib,” sõnab elutark Natali.

32. Keskkoolis võiks õpilasi jätkuvalt märgata

Olles vestlenud säravsilmse Nataliga juba pikalt, on meil mõlemal aeg minna oma teed. Enne lahkumist soovib Natali 32. Keskkoolile veel ja veel, veel ja veel 45 aastat! „Ma soovin, et see hea, mõnus energia ei kaoks mitte kuskile ning et seda märgataks, sest teinekord võib koolis õppides ja tööd tehes ära ununeda, kui soe ja hea siin on! Soovin, et jätkuks erinevate ainete ja õpilaste märkamine!” lausub Natali lõpetuseks. “Põhimõtteliselt soovin ma seda, et kõik jätkuks nii nagu on, sest kõik on väga hästi.”

Laura Kesti, 12C